

ŻYCIE JEZUSA POLEGAŁO NA WYPEŁNIENIU PRAWA

W Ewangelii Mateusza 5:17 Jezus mówi: „*Nie myślcie, że przyszedłem znieść prawo lub proroków. Nie przyszedłem znieść prawa, tylko je wypełnić*”. Życie Jezusa polegało na wypełnianiu Bożego prawa, ponieważ w Boże prawo jest wpisana natura Jezusa. Jezus nie był bałwochwalcą, bo na pierwszym miejscu zawsze stawiał Boga, szanował też ojca i matkę, nikogo nie niszczył ani nie krzywdził, nie był cudzołożnikiem, ani nie robił niczego podobnego. W ten sposób objawiał życie Boga w ludzkim ciele, dlatego powiedział: „*Nie przyszedłem znieść prawa*” i nigdy nie zniósł żadnej reguły prawa.

Niektórzy błędnie pojmują ten werset, że niby trzeba też przestrzegać szabatu. A w Liście do Kolosan 2:16-17 napisano: „*Niech nikt was nie osądza z powodu (spożywania niekoszernego) pokarmu lub napoju, albo z powodu (nie przestrzegania) świąt, nowiów księżycy i szabatów, które są tylko cieniami tego, co miało nastąpić; a rzeczywistością jest Ciało Chrystusa (Kościół)*”.

Czy wiedziałeś, że czwarte przykazanie dotyczące szabatu było tylko cieniem i że człowiek może je wypełnić tylko w Chrystusie (jako odrodzona osoba)? Mówiąc językiem współczesnym można by powiedzieć, że szabat był jak fotografia Chrystusa i do czasu przyjścia Chrystusa ludzie mieli tylko Jego zdjęcie. Jeśli jestem w podróży, to wożę zdjęcie żony, abym mógł czasami na nią popatrzeć, ale jeśli jestem z żoną, to po co mam patrzeć na jej zdjęcie? Jeśli mężczyzna przebywa ze swoją żoną i patrzy na jej zdjęcie zamiast na nią, to coś z nim jest nie tak!

To przykazanie było cieniem życia w Chrystusie, dlatego skończyło się, gdy przyszedł Chrystus. To była tylko zapowiedź życia w Chrystusie. W Starym Przymierzu wiele rzeczy przedstawiało Chrystusa jak fotografia, ale rzeczywistością jest życie w Chrystusie. I zawsze trzeba o tym pamiętać, gdy Jezus mówi o wypełnianiu prawa. Szabat można wypełnić tylko w Chrystusie, bo Pan pragnie wlać do naszych serc duchowe odpocznienie (pokój). „*Przyjdźcie do mnie wszyscy spracowani i obciążeni, a dam wam odpocznienie*” (Mt 11:28). Ale duchowy spokój przychodzi dopiero wtedy, gdy człowiek bierze na siebie jarzmo Chrystusa. Niektórzy uważają, że przestrzeganie szabatu, to przykazanie, którego nie wolno znosić, ale to nie jest prawdą, bo w Nowym Przymierzu prawo mogą wypełnić tylko ci, którzy zostali napełnieni Duchem Świętym.

List do Rzymian 8:4 wyjaśnia to w następujący sposób, że teraz: „*sprawiedliwe wymogi prawa wypełniają się w nas, którzy postępujemy nie według ciała, lecz według Ducha*”. W taki sposób należy wypełniać prawo. Pismo trzeba porównywać z pismem. Prawo nigdy nie przeminie, bo Jezus nie przyszedł znieść prawa, tylko je wypełnić, aby mogło się wypełnić także w nas. A sprawiedliwe wymogi prawa wypełniają się w nas wtedy, gdy bierzemy swój krzyż i nie ulegamy zamysłom ciała, aby postępować zgodnie z prowadzeniem Ducha (Rz 8:4). A to nie dzieje się poprzez przestrzeganie szabatu.

W Ewangelii Mateusza 5:20 Jezus mówi, jak należy wypełniać Prawo: „*Jeśli twoja sprawiedliwość nie będzie większa niż sprawiedliwość faryzeuszów i uczonych w Piśmie, to nie wejdiesz do Królestwa Niebios*”. Jezus Chrystus przyszedł, aby wypełnić prawo także w naszym życiu i ono musi być wypełniane w naszym sercu. W Starym Testamencie ludzie wypełniali prawo zewnętrznie na wiele różnych sposobów i oczyszczali swój kielich z zewnątrz, ale teraz Bóg chce, aby każdy oczyszczał wnętrze swojego kielicha. Jeśli chcesz być solą ziemi i światłem dla świata, to życie Ducha Świętego musi się przejawiać w twoim wnętrzu.

W Liście do Filipian 2:12-13 napisano: „*Sprawujcie (czyńcie) swoje zbawienie z bojaźnią i drżeniem, albowiem Bóg jest Tym, który sprawia w was chęć i wykonywanie tego, co Jemu się podoba*”.

Oto kilka punktów dotyczących tego wersetu:

(1) Zbawienie w czasie przeszłym, to przede wszystkim ocalenie nas od nadchodzącego wielkiego gniewu Boga i sądu Bożego. Zbawienie jest Bożym darem, który Jezus dokonał dla nas na krzyżu i nikt nie może na nie zasłużyć. Ale zbawienie odnosi się też do naszego teraźniejszego życia, poprzez uwolnienie nas od grzesznej natury Adama, od mocy grzechu i uczynków ciała, przejawiających się w egoistycznych postawach, materializmie, gniewie i wszelkich innych duchowych nieczystościach. To właśnie o takim zbawieniu mówi powyższy werset. To są trzy czasy naszego zbawienia:

Czas przeszły - Zostaliśmy zbawieni od kary za grzech.

Czas teraźniejszy - Jesteśmy zbawieni od mocy grzechu.

Czas przyszły - Gdy powróci Chrystus, to zostaniemy zbawieni od obecności grzechu.

(2) Gdy Pismo mówi o Bogu działającym w nas, to zawsze odnosi się do posługi Ducha Świętego, którego głównym zadaniem jest uświęcanie nas, abyśmy stawali się coraz bardziej święci, poprzez oddzielanie się od świata i oczyszczanie z egoistycznego sposobu myślenia. Dlatego każdy z nas musi czynić to, co mówi Bóg. Jeśli Bóg wskazuje nam, że jakieś nasze myśli, postawy lub zachowania wymagają zmiany, to znaczy, że w nas działa. I gdy przyjmujemy te napomnienia i oczyszczamy się z tych nieczystości ciała lub ducha, albo z jakiegoś grzesznego nawyku, który wskazuje nam Duch Święty, wtedy sprawujemy nasze zbawienie w bojaźni Bożej.

„*Mając więc te obietnice, oczyszczajmy się z wszelkich nieczystości ciała i ducha, wypełniając nasze uświęcenie w bojaźni Boga*” (2Kor 7:1).

Zac Poonen

Jesus' Life Was the Law Manifested / 07.09.2025